

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/130/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010340
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1413010340.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.mája 2014 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný H. E. J. O. R. Ý.: nar. XX.XX.XXXX v Bratislave,
trvale bytom T., T.-
L. Č.. X

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 20. októbra 2012 o 13.15 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Fiat Punto, evidenčné číslo: T. XXX B. v Bratislave, po vedľajšej ceste ulice Na R. a pri vjazde do križovatky s ulicou O., cestou označenou ako hlavná nevenoval dostatočnú pozornosť sledovaniu situácie na hlavnej ceste, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho prehliadol z pravej strany po hlavnej ceste prichádzajúci motocykel značky Yamaha, evidenčné číslo: T.-XXX I., ktorý viedol poškodený E. C., ktorému obžalovaný nedal prednosť v jazde, čím porušil ustanovenie § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., v dôsledku čoho došlo ku kolízii oboch vozidiel, pri ktorej poškodený E. C. utrpel zlomeninu piatej záprstnej kosti nohy vpravo, špirálovú zlomeninu ihlice predkolenia, zlomeninu s porušením väzov v ľavom členkovom kĺbe s čiastočným vy-

kĺbením priehlavkovej kosti a tržnú ranu nad pravým kolenom s pohmoždením pravého kolena bez porušenia väzov, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie spojené s trvaním práceneschopnosti v trvaní šesť týždňov - t. j. 42 dní a spolujazdkyňa na motocykli poškodená E. T. utrpela možný ľahký otras mozgu, pohmoždenie hrudníka povrchového charakteru a povrchové pohmoždenie ľavého kolena, ktoré zranenia v zmysle znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo spôsobovali poškodené obtiaže trvaní do sedem dní.

T e d a

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona

o d s u d z u j e :

Podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, § 56 ods. 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 500,- /päťsto/ Euro.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by obžalovaný úmyselne zmaril výkon uloženého peňažného stretu ukladá sa mu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) dní.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený Sociálna poisťovňa, Záhradnícka č. 31, Bratislava so svojim nárokom o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava, T. Č.. XX so svojim nárokom o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.septembra 2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, pod sp. zn. 2 Pv 735/12 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu (ďalej Tr. por.) na obvineného pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin - prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/Tr.zák. na tom skutkovom základe, že obvinený dňa 20. októbra 2012 o 13.15 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Fiat Punto, evidenčné číslo: T. XXX B. v Bratislave, po vedľajšej ceste ulice Na R. a pri vjazde do križovatky s ulicou O., cestou označenou ako hlavná nevenoval dostatočnú pozornosť sledovaniu situácie na hlavnej ceste, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho prehliadol z pravej strany po hlavnej ceste prichádzajúci motocykel značky Yamaha, evidenčné číslo: T.-XXX I., ktorý viedol poškodený E. C., ktorému obvinený nedal prednosť v jazde, čím porušil ustanovenie § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., v dôsledku čoho došlo ku kolízii oboch vozidiel, pri ktorej poškodený Michal Daněk utrpel zlomeninu piatej záprstnej kosti nohy vpravo, špirálovú zlomeninu ihlice predkolenia, zlomeninu s porušením väzov v ľavom členkovom kĺbe s čiastočným vykĺbením priehlavkovej kosti a tržnú ranu nad pravým kolenom s pohmoždením pravého kolena bez porušenia väzov, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie spojené s trvaním práceneschopnosti v období od 22.októbra 2012 do 31.januára 2013, pričom poškodený sa ešte dňa 18.decembra 2012 pohyboval s oporou dvoch bariel a spolujazdkyňa na motocykli poškodená E. T. utrpela možný ľahký otras mozgu, pohmoždenie hrudníka povrchového charakteru a povrchové pohmoždenie ľavého kolena, ktoré zranenia v zmysle znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo spôsobovali poškodené obtiaže trvaní do sedem dní.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka a zároveň poškodeného E. C., svedkyne

a zároveň poškodenej E. T., svedkov E. T., D. Ď., znalcov prof. E.. H. A., B.. I. O.. D. P., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr.por. Tento urobil vyhlásenie

podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný nie všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Súd preto v predmetnej veci vykonal dokazovanie.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že v predmetný deň viedol osobné motorové vozidlo značky Fiat Punto červenej farby. V motorovom vozidle boli s ním spoločne - svedkoviá D. Ď. - ktorý sedel na mieste spolujazdca a E.S. T. - tento sedel na zadnom sedadle vozidla. Obžalovaný motorovým vozidlom vychádzal z vedľajšej cesty - Na R. na hlavnú cestu -Istrijská v mestskej časti Devínska Nová Ves

(Bratislava IV). Na hranici križovatky zastavil a dal prednosť niekoľkým motorovým vozidlám idúcim v oboch smeroch. Po pravej strane križovatky chcel zaparkovať, ale bránili mu v tom chodci, ktorí išli po priechode pre chodcov. Po ceste už nešli žiadne vozidlá, tak sa s vozidlom trochu posunul za hranicu križovatky, nakoľko mu v lepšom výhľade z jeho ľavej strany bránili stĺpy elektrického vedenia a živý plot, pričom do jazdného pruhu zasahoval tento približne jeden meter a to celou prednou časťou kapoty vozidla. Keď odišli chodci z jeho parkovacieho miesta, opätovne sa presvedčil z oboch strán, či nejde nejaké vozidlo a nakoľko v tom čase žiadne vozidlo nešlo, tak vošiel do križovatky s úmyslom zaparkovať na tom mieste. Z dôvodu, že z pravej strany bolo vyššie riziko zrážky a vzhľadom na to, že sa cesta zvažovala a viditeľnosť bola na kratšiu vzdialenosť a cez predmetnú stranu by prechádzal ako druhý v poradí pri parkovacom manévri - predmetnej strane venoval zvýšenú pozornosť. Z jeho ľavej strany nešlo žiadne vozidlo. Približne ako sa nachádzal uprostred križovatky počul zvuk z ľavej strany (neskôr si uvedomil, že išlo o pád motorky na zem), na čo sa okamžite obrátil na ľavú stranu vozovky a uvidel ako sa motorka šmýkala po zemi smerom k jeho vozidlu. Vzhľadom na to, že už nedokázal zrážke zabrániť, jeho reakcia bola zabrzdiť, aby nezhoršil následky nárazu v prípade, že by sa vodič motorky dostal pod vozidlo a tým ho ešte neprešiel. Prvotný šok nastal v dôsledku toho, že si myslel, že došlo k rozdeleniu vodiča motorky na dve časti. Hneď na to jeho automatická reakcia bola, že cúvol mimo hlavnej cesty, aby ju neblokoval, nakoľko z pravej strany nebola dobrá viditeľnosť prichádzajúcich vozidiel. Tým chcel predísť ohrozeniu ďalších účastníkov cestnej premávky. Hneď na to vystúpili z vozidla cez spolujazdcove dvere - pretože jeho boli zakliesnené s úmyslom poskytnúť prvú pomoc. Už počas vystupovania pravdepodobne E. T. volal č. 112, kde hlásil, že došlo k dopravnej nehode. Keď pristúpil k zraneným si uvedomil, že sa išlo o dve osoby, pri ktorých sa nachádzalo vyše desať ľudí, nakoľko sa tam v tom čase konala pravdepodobne svadba a títo ľudia hneď pribehli ku zraneným. Nakoľko sa zraneným už poskytovala prvá pomoc, vrátil sa k vozidlu a vybral trojuholník a išiel riadne označiť prekážku v cestnej premávke. Potom ako riadne označil prekážku v cestnej premávke prišiel k zraneným a čakal pri nich na príchod sanitky, čo bolo približne päť minút. V tom čase pristúpil k poškodenému jeden z prizeraajúcich sa, ktorý sa ho opýtal čo sa stalo a vtedy povedal poškodený C., že videl motorové vozidlo, ktoré

doviedla do križovatky blondína a on ju chcel svojou motorkou obísť. Motorka mu skrížila svojím vozidlom oba jazdné pruhy, tak ju sklopil na zem, aby stlmil náraz. Vtedy sa prihovril k zranenému C. a tento mu povedal, že to on viedol motorové vozidlo a zároveň sa mu ospravedlnil. Predpokladal obžalovaný podľa vyjadrenia poškodeného C. hneď na mieste nehody, že on videl jeho vozidlo vchádzať do križovatky a pritom mylne predpokladal, že obžalovaný odbáča vpravo. Nevidel totiž, že mal zapnutú smerovku vľavo. Na základe toho mylného predpokladu sa ho snažil v križovatke obehnúť v protismere, teda z jeho pozície v ľavom jazdnom pruhu. Po príchode sanitky a ich odvoze do nemocnice a po príchode dopravnej polície bol prítomný pri prvotných vyšetrovacích úkonoch. Svojím vlastným fotoaparátom vyhotovil vlastnú fotodokumentáciu miesta nehody, ktorú priložil k svojej výpovedi. V jeho vozidle nebol nikto zranený. Druhý alebo tretí deň po nehode išiel do nemocnice navštíviť poškodených, ale nachádzal sa tam iba poškodený C., s ktorým sa rozprával na jeho izbe, kde sa mu opätovne ospravedlnil. Chcel sa ospravedlniť aj poškodenej T., ale tá už v nemocnici nebola. C. mu dal na ňu telefónne číslo, ale po tom ako odišiel z nemocnice asi za päť minút mu volal C. a povedal mu, že poškodená T. si nepraje aby ju kontaktoval. V nemocnici sa s C. rozprávali o priebehu nehody, pričom on rozprával prvý a povedal mu presne to isté čo vypovedal do zápisnice. Prvá veta poškodeného C. v jeho verzii bola, že išiel štyridsať. Obžalovaný vypovedal, že si bol vedomý, že je vinný, ale podľa prvotnej reakcie poškodeného C. pri jeho návšteve v nemocnici počas toho ako sa mu ospravedľoval, ktorá bola - že on išiel na predmetnom úseku rýchlosťou 40 km/hod. na úseku kde je maximálna rýchlosť 50 km/hod. obžalovaný však k tejto skutočnosti vypovedal, že brzdná dráha nezodpovedala takej rýchlosti, nakoľko aj on jazdí na motorke. Spáchanie skutku ľutoval. Vinu priznal v tom zmysle, že v čase dopravnej nehody išiel z vedľajšej cesty na hlavnú cestu a podľa zákona mal dať prednosť. Motorku skutočne nevidel - túto okolnosť nevedel vysvetliť. Podľa jeho výpovede to mohlo byť zapríčinené i tým, že z jeho ľavej strany svietilo slnko a teda zo strany, z ktorej aj motorka prichádzala. V prípade, že by videl predmetnú motorku tejto by dal prednosť v jazde.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. K veci navyše vypovedal, že na predmetnom mieste mal zastaviť čo aj urobil. O tejto skutočnosti svedčila aj skutočnosť, že dal prednosť možno piatim, šiestim vozidlám. Keď už nešli vozidlá tak sa vysunul do vozovky aby mal lepší rozhľad, pretože pri rozhľade mu bránili prekážky, a to stĺpy elektrického vedenia, živý plot. Keďže sa vysunul s motorovým vozidlom dopredu, mal za to, že už žiadne motorové vozidlo nešlo ani zľava ani sprava, mal za to, že môže bezpečne prejsť cez cestu, ale nemohol zaparkovať na mieste, kde mal v úmysle, pretože chodci ktorí prechádzali cez priechod pre chodcov začali križovať predmetné miesto

kde chcel zaparkovať. Nespomínal si, či plynule zastavil alebo išiel pomaly s motorovým vozidlom, aby predmetní chodci mohli opustiť miesto kde chcel zaparkovať. Keď už na danom mieste neboli žiadne osoby, tak sa opätovne presvedčil, či nejde nejaké motorové vozidlo a keď žiadne nevidel, tak sa buď rozbehol alebo išiel pomaly k miestu na zaparkovanie. Keď sa nachádzal asi v polovici cesty počul zvuk z ľavej strany, na zvuk reagoval a uvidel motorku, ktorá sa šmýkala k jeho motorovému vozidlu. Pokiaľ išlo o zvuk bol to zvuk pádu motorky a pred samotným nárazom motorky

motorové vozidlo zastavil, aby motorku neprešiel. Chcel tým znížiť následky nehody. Motorka vrazila do vozidla a motorku s jazdcami vymrštilo cez jeho vozidlo. Vzhľadom na to, že išlo o neprehľadnú križovatku s vozidlom cúvol dozadu a išiel spolu so spolujazdcami poskytnúť prvú pomoc a to telefonicky privolať políciu a sanitku a označiť miesto dopravnej nehody. Na mieste sa nachádzalo asi 20 ľudí, ktorí už poskytovali prvú pomoc. Na jeho otázku či netreba pomôcť mu bolo oznámené, že to nie je potrebné. Časť tých ľudí boli tí, ktorí prechádzali cez miesto kde chcel zaparkovať. Asi išlo o nejaký svadobný sprievod. V čase keď sa zraneným poskytovala prvá pomoc tak sa poškodený Daněk vyjadroval k príčinám vzniku dopravnej nehody, a to že ho videl v križovatke a že ho chcel predbehnúť. Až keď si všimol, že neodbáča, ale križuje cestu reagoval tým spôsobom, že zhodil motorku na zem. V čase nárazu jeho motorové vozidlo stálo. Hlavný náraz motorky bol vedený do stredu motorového vozidla a motorové vozidlo stálo v strede cesty, časť vozidla bola v ľavom pruhu a časť v pravom pruhu. Viditeľnosť z ľavej strany na vozovku na začiatku bola veľmi znížená vzhľadom na živý plot a elektrické stĺpy a v druhom momente keď bol vysunutý s motorovým vozidlom bola približne do vzdialenosti, ktorú umožňoval tvar cesty nakoľko bola zatočená trochu doľava a živý plot, ktorý popri ceste rástol - odhadom nebolo to viac ako 100 metrov. Časovo aký dlhý čas sa motorka šmýkala uviedol okolo dvoch sekúnd. V momente dopravnej nehody sa on s motorovým vozidlom nachádzal na hlavnej ceste. Vypovedal, že spáchanie skutku ľutuje - ale svoju vinu uviedol len čiastočnú. poškodenému sa osobne ospravedlnil v nemocnici kde bol tento hospitalizovaný. Mal záujem sa ospravedlniť i poškodenej T., ale zo strany poškodeného C. mu bolo oznámené, že táto si to nepraje. Začiatkom roku v marci 2013 ho kontaktovala poškodená T.Á. s tým, že chcela niečo riešiť ohľadom dopravnej nehody. Prišla za ním pred jeho prácu, kde sa jej ospravedlnil. Poškodená T. sa vyjadrila k dopravnej nehode, kde uviedla, že vodič motocykla mal v ten deň niekoľko incidentov - náznakov incidentov a tretí bol ich dopravná nehoda. Nepýtal sa jej na tie predchádzajúce incidenty. Uviedla mu taktiež skutočnosti, kedy si mal poškodený C. dopustiť nečestného konania, kde uviedla, že mal podvádzať v dĺžke práceneschopnosti a mal podvodne získať bločky od taxikárov, ktoré prikladal k trestnému konaniu ako dôkaz a aj ju mal ukrátiť o peniaze z poisťky. Povedala mu, že počas práceneschopnosti mal byť v Nemecku. Poškodená sa s ním chcela dohodnúť na finančnom vysporiadaní s čím nesúhlasil. Po predmetnom stretnutí už neboli v ďalšom osobnom kontakte.

Svedok a zároveň poškodený E. C. v prípravnom konaní vypovedal, v predmetný deň v čase niekedy pred obedom chceli ísť s motorkou s jeho priateľkou E. T. na výlet na Moravu. Ako už išli s motorkou, tak chceli ísť obchvatom, ale ten bol upchatý, tak išli cez Devínsku Novú Ves. Ako prechádzali cez Devínsku Novú Ves okolo podniku „JUMBO“, tak videl z diaľky cca - 100-200 metrov, že vychádzalo z vedľajšej cesty auto, pričom zasahovalo už do jeho jazdného pruhu. Ako sa k nemu približoval predmetné motorové auto tam stále stálo a preto si myslel, že toto čaká kým on prejde. Keď sa približoval a bol od neho cca 5 metrov, tak sa auto zrazu pohlo dopredu kolmo na jeho dráhu a zastalo rovno pred ním. Tým pádom stratil akúkoľvek možnosť vyhnúť sa zrážke. Na motorke išiel rýchlosťou asi 40 km/hod. Vľavo pri ceste sa nachádzal štrk, tráva a asi tri stĺpy verejného osvetlenia a elektrického vedenia. Keďže sa mu motorku nepodarilo spomaliť a ani zastaviť - snažil sa motorku

držať na vozovke, čo najdlhšie, aby mohol spomaliť a minimalizovať náraz a následky. Následne nastal náraz a po náraze zostal ležať a nemohol hýbať nohami. E. T. videl ležať a pozeráť sa hore, pričom okolo nej už boli ľudia a snažili sa ju dať do nejakej stabilizovanej polohy. Krátko potom prišla sanitka a polícia a odviezli ich do nemocnice. Na rehabilitácie začal chodiť niekedy v mesiaci december 2012 - keď už nepotreboval sadru. Najprv chodil na rehabilitácie na Kramároch, kde cvičil s rehabilitačnou sestrou chôdzu v bazéne spojenú s elektromagnetickou liečbou. Následne mu rehabilitačný lekár odporučil pokračovať v rehabilitácii chôdzou v bazéne a šliapanie na stacionárnom bicykli a následne rozcvičovať nohu nejakými závažiami. Od 1.februára 2013 bol už práceschopný, chodil riadne do práce, pričom v rehabilitácii pokračoval.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spolu so svojou priateľkou išli v predmetný deň na motocykli. Tankoval pred prácou na čerpacej stanici Schell na ulici Panónska v Petržalke. Blok z pumpy bol z času 12:59 hod. a za 16 minút prešiel z Panónskej ulice na predmetné miesto nehody. Počas cesty nestál na

žiadnych semaforoch. Išiel rýchlosťou okolo 40 -50 km/hod. Nezaevidoval, že by išiel rýchlejšie ako iné motorové vozidlá. Išli cez cestu v Devínskej Novej Vsi. V Devínskej Novej Vsi bola pred nimi dlhá rovná cesta, zo vzdialenosti asi 100 metrov videl ako motorové vozidlo stálo mierne v križovatke, asi aby videlo doprava a doľava. Keď sa k nemu približoval a išiel ho obchádzať, tak v tom momente vyrazilo auto dopredu a zastal v križovatke - v momente zrazu zastalo a on do neho vrazil. Po zrážke boli privolaní policajti a sanitka, ktorá ich odviezla do nemocnice. Keď začal auto obchádzať bol asi vo vzdialenosti 10-15 metrov. Keď začal motorové vozidlo obchádzať bolo ešte vo svojej pôvodnej polohe - stálo, keď sa vybral so svojim motocyklom doľava auto ešte stálo, ale zasahovalo do jeho jazdného pruhu. Na to či zasahovalo auto do jazdného pruhu štvrtou alebo jeho polovicou si nespomínal. Keď sa motorové vozidlo pohlo tak začal brzdiť v rámci vozovky. Pred nárazom do vozidla sa mu predné koleso pošmyklo a pri náraze ležal s motocyklom na zemi. Náraz ich vymrštil pred motorové vozidlo. Svetlá na motocykli mal zapnuté, pretože tieto sa zapínajú automaticky pri naštartovaní. K dopravnej nehode sa na mieste nevyjadroval. Obžalovaný sa mu ospravedlnil na mieste.

Čo sa týka utrpených zranení, tak mal zranenia na piatich miestach. Po tom čo bol prepustený z nemocnice dostal vozík, aby sa mohol presúvať ktorý využíval po celý čas. Chôdza bola obmedzená tým, že vedel našľapovať na pätu, ale nie na nohu. K normálnej menej bolestivej chôdzi sa dostal koncom januára. I v čase výsluchu na hlavnom pojednávaní (20.január 2014) vypovedal, že mal problémy s nohou a to v tom smere, že i keď môže normálne chodiť - nemôže ísť do podrepu, niekedy má problém ísť dolu schodmi. Obmedzuje ho to v športových aktivitách. V januári 2013 ešte chodil o barlách. Z dvoch barlí, ktoré boli pod pazuchou v polovici decembra 2012 prešiel na francúzske barle, v januári 2013 prešiel na jednu francúzsku barlu a vo februári 2013 už chodil bez barlí. Začiatkom roka 2013 a to v mesiaci január alebo február 2013 potvrdil, že bol v zahraničí na víkend. Počas práceneschopnosti dňa 5.januára 2013 dostal blokovú pokutu, pretože viedol motorové vozidlo z dôvodu, že potreboval odvieť otca. To bol jediný prípad kedy on šoféroval sám.

Svedkyňa a zároveň poškodená E. T. v prípravnom konaní vypovedala, že ku predmetnému skutku došlo dňa 20.októbra 2012

v čase okolo obeda kedy ona išla ako spolujazdec so svojim priateľom E. C. na motorke na výlet na Moravu. Počas toho ako išli tak sa kochala okolím a zrazu sa naklonili doľava ako chceli obiehať nejaké auto, lenže toto auto sa posunulo pred nich a nepodarilo sa im ho obísť z pravej strany. Vodič motorky sklopil motorku na zem cca päť metrov pred týmto autom, aby stlmil náraz. Potom nasledoval náraz do auta obžalovaného, ich vymrštilo z motorky a dopadli na zem - ona cca päť metrov a poškodený cca tri metre od motorového vozidla obžalovaného. Po príchode sanitky ich odviezli na Kramáre do nemocnice, kde ich hneď aj hospitalizovali. Hospitalizovaná bola dva dni. Pri nehode utrpela otras mozgu, mala odreniny na rukách a nohách a pomliaždeninu brušnej steny. Následne absolvovala vyšetrenia u neurológa, kde jej zistili poruchu stability následkom dopravnej nehody a tiež sa vyskytli problémy s chrbticou, ktoré boli taktiež potvrdené, že boli následkom tej dopravnej nehody.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 20.októbra 2012 okolo 13:00 hod. išla so svojim priateľom na výlet. Išli z H. W. Š. ulice, tu nechali auto a vyzdvihli motorku. Išli cez Sitinu, ale bola v nej zápcha, tak sa poškodený rozhodol, že pôjdu cez Devínsku novú Ves. Išli pomalou vychádzkovou rýchlosťou. Pamätala si len záchytný bod a to hostinec u Jumba. Cestu pred sebou nasledovala. Pamätala si len ako jej priateľ vykrikoval - v strede cesty stálo auto a jej priateľ ho chcel obísť z ľavej strany, lenže šofér motorového vozidla ako ich zbadal tak sa posunul dopredu a zastavil. Zastavil v strede cesty. Motorové vozidlo spozorovala prvýkrát keď jej priateľ vykrikoval asi 5 -6 metrov. Nemohli to vykryť ani zľava ani sprava, tak do neho narazili. Pamätala si ako si s motorkou ľahli na zem. Následne vyleteli, jej priateľ vyletel skôr, ona išla za ním nejakých päť metrov. Potom si už len pamätala ako sa k nim zbehli ľudia, zavolali im prvú pomoc - sanitku a následne ich ošetrovali, kým sanitka neprišla. Potom ich odviezli do nemocnice. So svojimi zraneniami sa liečila vyše mesiaca. Počas toho mala bolesti hlavy, nemohla chodiť na ľavú nohu. Na motorke boli asi 10 - 15 minút, počas toho ako išli z Petržalky sa nič neobvyklé okrem zápchy na Sitine nestalo. Vodič išiel plynulou rýchlosťou 50 km/h po celý čas od Petržalky.

O nejaký čas po dopravnej nehode sa stretla s obžalovaným, nepamätala si to presne, a rozprávali sa o dopravnej nehode a jej zraneniach. Bavili sa ohľadom peňazí, či to bude riešiť poisťovňa alebo nie. Povedala mu, že ju priateľ podviedol, ale nebola to pravda. Ohľadom bločkov si presne nepamätala čo povedala obžalovanému. Nepamätala si či stretnutie iniciovala ona alebo obžalovaný. Chcela sa s ním stretnúť. Nespomínala si, že by obžalovanému hovorila, že by mal v ten deň pred tým ako išiel na motorke niekoľko incidentov. Nehovorila obžalovanému, že v ten deň už mal jej priateľ dva incidenty a tretí bola predmetná dopravná nehoda. Povedala mu, že nie v ten deň mal tie incidenty, ale pred tým, a to na aute.

Svedok D. Ď. v prípravnom konaní vypovedal, že niekedy koncom októbra 2012, v sobotu - potreboval, aby ich niekto odviezol do Devínskej Novej Vsi - z dôvodu, že pre Miestny úrad Devínskej Novej Vsi rozvážali deratizačné nástrahy spolu s E. T.. Keďže ich nemal kto odvieť poprosili obžalovaného, ktorý s tým súhlasil a v ten deň ich rozvážal po Devínskej Novej Vsi svojim vozidlom červenej farby značky Fiat Punto. Už mali skončiť okolo obeda cca 12:00 až 12:30 hod. a mali rozvieť nástrahy do posledných domov na

K. Na P., pričom s vozidlom chceli z vedľajšej cesty prejsť na hlavnú cestu a zaparkovať oproti vedľajšej cesty, z ktorej sami vychádzali. Ako chceli prejsť cez hlavnú cestu, si obžalovaný kontroloval jednu aj druhú stranu vozovky a počas tohto sa ho určite spýtal, či sprava nejdú nejaké vozidlá. Spomínal si, že dával prednosť nejakým vozidlám idúcim po hlavnej ceste a potom sa pomaly vysúval na hlavnú cestu. a v čase keď už boli celým vozidlom na hlavnej ceste a chceli zaparkovať, je možné, že cez toto parkovacie miesto prechádzali akurát ľudia a z toho dôvodu pomaly prechádzali hlavnú cestu. Z ľavej vodičovej strany mu svietilo slnko a podľa neho, ak by mal vodič motorky zasvietené svetlo, tak by ho pravdepodobne obžalovaný zbadal. Počas manévru celý čas sledoval pravú stranu vozovky a to z dôvodu, že odtiaľ sa cesta zvažuje a ak by odtiaľ vyšlo vozidlo, aby mu mohol dať včas vedieť. V tom zaregistroval náraz a dve postavy, ktoré preleteli cez kapotu ich auta. Po vystúpení z vozidla im chceli poskytnúť prvú pomoc, ale nakoľko sa tam zbehlo veľa ľudí a všetci telefonovali na políciu a záchranku a bol tam tiež veľmi šikovný človek, pravdepodobne zdravotník, ktorý im už poskytoval prvú pomoc, neboli potrební pri podávaní prvej pomoci. Po tom čo zranených odviezla záchranka na mieste dopravnej nehody zostali oni, policajti a hasiči. Podľa jeho názoru bola viditeľnosť z ľavej strany veľmi zlá, lebo slnko svietilo dosť silno a tiež vo výhľade zabraňovali kriky a stĺpy, takže naozaj bolo potrebné sa vysunúť pomerne ďaleko do vozovky, aby bol lepší výhľad. Vodič bol obžalovaný - on sedel vedľa neho a E. T. sedel vzadu.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on sedel vedľa vodiča. Prechádzali v Devínskej Novej Vsi, chceli prejsť cez cestu a zaparkovať. Stáli na križovatke. Obžalovaný dával prednosť autám na hlavnej ceste. Stáli dosť dlho, viac ako minútu možno dve. Medzi týmto časom sa obžalovaný pomaly vysúval na vozovku, aby mal rozhľad. On sa pozeral hlavne na druhú stranu - na jeho stranu, aby hovoril či už môže ísť, ale z jeho strany nič nešlo, tak mu nemusel ani nič hovoriť. Dlho sa vysúvali na predmetnú vozovku. Keď boli pomaly vysunutí skoro do polovice cesty, možno i na polovicu cesty v tom zacítil náraz a videl letieť cez kapotu dve postavy. Bol z toho dosť v šoku, že sa im niečo stalo. Chvíľu sedel v aute, ostatní z auta vystúpili - a to obžalovaný a druhý spolujazdec. Potom vystúpil aj on a už tam bolo veľa ľudí, v tom čase nezvykle veľa ľudí. Pred nárazom motocykel nevidel. Musel by sa pozerať cez vodiča - obžalovaného. On sa pozeral na svoju stranu. Obžalovaný sa celý čas posúval do vozovky, pretože mal zlý výhľad, slnko svietilo do očí a nebolo absolútne nič vidieť. Podľa neho obžalovaný bol celý čas v pomalom pohybe ako prechádzali cez cestu.

Svedok E. T. v prípravnom konaní vypovedal, že niekedy koncom mesiaca október 2012 v čase okolo obeda išli autom a to obžalovaný ako vodič, D. Ď. ako spolujazdec a on sedel vzadu. Prechádzali cez Devínsku Novú Ves, pričom vychádzali z vedľajšej ulice na O. K., ktorá bola hlavná. Obžalovaný pred uvedenou križovatkou zastal a to po presvedčení sa, že z ľavej ani z pravej strany neprichádza žiadne motorové vozidlo sa rozhodol cez uvedenú križovátku prejsť. V čase keď už boli v polovici hlavnej cesty zacítil tupý náraz do strednej časti ich vozidla. Po náraze vystúpili z vozidla, kde zistili, že došlo k dopravnej nehode medzi ich vozidlom a motocyklistom a jeho spolujazdcom. Po tomto zistení išli okamžite poskytnúť prvú pomoc zraneným osobám. Zároveň bola privolaná polícia, sanitka a zabezpečovali miesto nehody. Vodič motocykla - poškodený bol pri vedomí a k predmetnej nehode vypovedal,

že ich vozidlo už videl na hlavnej ceste, ale snažil sa ho obehnúť buď sprava alebo zľava, ale nakoľko oni neodbočovali v križovatke, ale cez ňu prechádzali zaparkovať na prifahlé miesto vyhradené na parkovanie oproti vedľajšej ceste. Myslel, že za volantom sedela žena, lebo podľa neho iba ona môže tak vchádzať a prechádzať cez cestu. Svedok tiež vypovedal, že vo výhľade do križovatky bránili stĺpy verejného osvetlenia ako aj porast pri ceste ako i oslňujúce slnko, ktoré oslepovalo. I napriek týmto všetkým skutočnostiach si pamätal, že obžalovaný vchádzal do križovatky mimoriadne opatrne a to tak, že zastal pred križovatkou, dostatočne sa viackrát vizuálne presvedčil z miesta, z ktorého mal dobrý výhľad na obe strany, či môže bezpečne prejsť križovatkou.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol spolu s D. Ď. a obžalovaným v starej časti Devínskej Novej Vsi. Z bočnej uličky sa snažili dostať na hlavnú cestu. Pri príchode do križovatky vodič - obžalovaný zastal s vozidlom na vzdialenosti - mieste na ktorom sa mohol presvedčiť či má dobrý výhľad, aby

mohol bezpečne prejsť. Pozrel sa doľava, doprava. Nakoľko z ľavej strany nebolo dobre vidieť do križovatky s vozidlom sa posunuli, aby sa obžalovaný mohol čo najlepšie presvedčiť či môže danú križovatku bezpečne prejsť. V okamihu keď sa vodič presvedčil, že je možné vojsť do križovatky tak vošiel do križovatky. Chceli zaparkovať oproti na parkovacom mieste pred domom. K tomuto miestu to bola vzdialenosť asi 15 -20 metrov. V momente ako boli na hlavnej ceste zacítil náraz z ľavej strany. S motorovým vozidlom boli podľa jeho názoru už v polovici cesty, ale presne to uviesť nevedel. Vo vozidle sedel vzadu, v podstate v strede. Všimol si motocyklistu ako preletel cez ich auto. Zastavili a začali robiť prvotné úkony ako poskytnúť pomoc. Na mieste bolo viacej ľudí a títo ľudia sa venovali poškodeným. On sa nepozeral keď vychádzali z vedľajšej cesty, pozeral sa pred seba. Na tom mieste boli stromy a stĺpy a zlá viditeľnosť následkom čoho sa obžalovaný musel posunúť s vozidlom viac z vedľajšej cesty na križovatku aby videl na križovatku. S poškodeným sa rozprával, ktorý mu povedal jeho verziu dopravnej nehody. Povedal mu, že si myslel, že šoféruje žena. Nakoľko si myslel, že sa chcú zaradiť na hlavnú cestu, tak ich chcel obehnúť zľava.

Z prečítanej výpovede splnomocnenca poškodeného Mgr. O. T. (v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr.por.) bolo preukázané - v mene Sociálnej poisťovne bola uplatnená škoda vo výške 1 898,20 Euro.

V predmetnej veci bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia - prof. E.. H. A., CSc. - vo vzťahu ku poškodeným . Predmetný znalec bol osobne vypočutý ako v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní.

V prípravnom konaní znalec vypovedal - vo vzťahu ku poškodenému E. C.Ď., že tento bol ústavne hospitalizovaný šesť dní. Vzhľadom na poruchu väzov v členku po dobu štyri - päť týždňov mal sadrovú dlahu na ľavej dolnej končatine a mohol sa pohybovať iba s pomocou barlí. Po sňatí sadry, sa postupne rehabilitoval, pričom rehabilitácia mohla trvať maximálne tri-štyri týždne. V tomto období nebol žiadnym výrazným spôsobom obmedzovaný v obvyklom spôsobe života. Chôdza mohla byť sťažená (kríval), avšak mohol sa voľne pohybovať. Doba práceneschopnosti bola podľa znalca neadekvátne dlhá. Výrazné obmedzenie života boli prvých piatich - šiestich týždňoch, ale keďže

celková doba liečenia s rehabilitáciou prekročila 42 dní, musel úraz charakterizovať ako ťažký. Ak by neboli porušené väzy v ľavom členkovom kĺbe s čiastočným vyklbením priehlavkovej kosti, úraz by bol charakterizovaný ako ľahký. Zlomeniny neboli závažné, závažné v tomto prípade bolo porušenie väzov. Keby boli prítomné len zlomeniny nebola by sadra vôbec nutná.

Na hlavnom pojednávaní znalec potvrdil skutočnosti, ktoré vypovedal v prípravnom konaní ako i v celom rozsahu trval na závery znaleckého posudku, ktorý v predmetnej veci vypracoval. Ku zlomenine piatej záprstnej kosti a ihlice vypovedal, že táto si nevyžadovala sadru obdobne ako rana pod pravým kolenom. Porušenie väzov v ľavom členkovom kĺbe si vyžadovalo sadrovú fixáciu po dobu tri -štyri týždne. Znamenalo to, že pod dobu tri-štyri týždne nemohol poškodený našľapovať na ľavú dolnú končatinu a musel používať podpažné barle po dobu tri týždne. Následne sa mohol pohybovať s ortézou po štyri - päť týždňov. Pokiaľ sa sňala ortéza postihnutá osoba mohla normálne chodiť. Krívanie zo strany poškodeného hodnotil ako subjektívny jav. Nedalo sa to objektívne zistiť - ale podľa názoru znalca u poškodeného nebol dôvod aby kríval. Znalec predpokladal maximálnu dobu liečenia šesť-sedem týždňov. Pokiaľ išlo o ortézu tak je to imobilizačný obväz, ktorý je snímateľný a iba zabraňuje nadmernému pohybu v kĺbe, je to taká čižmička. Celkovo bol preto poškodený maximálne šesť týždňov obmedzovaný v bežnom - obvyklom spôsobe života avšak nemusel byť práceneschopný. Práceneschopnosť sa odvíja vždy od charakteru vykonanej práce. Obmedzenie v bežnom obvyklom spôsobe života sa prejavilo u poškodeného tak, že musel používať barle vzhľadom na predpokladané porušenie väzov, ktoré sa hojilo tri-štyri týždne, ktoré nebolo preukázané. Pokiaľ išlo o použitie sadry a ortézy vo vyššie uvedenej dobe teda sadra tri -štyri týždne a ortéza po dobu štyri - päť týždňov (nadväzujúc na sadru po dobu jeden - dva týždne) teda boli objektívne, čiže predpokladaná maximálna doba liečenia bola šesť - sedem týždňov. Z lekárskeho hľadiska je to na hranici medzi ťažkým a ľahkým zranením. Vzhľadom však na vek poškodeného, kondíciu a dôkaz, že dňa 5.januára 2013 už šoféroval musel byť plne schopný po všetkých zdravotných stránkach. I reálne po preštudovaní lekárskeho správ sa znalec priklonil k názoru, že u poškodeného išlo o úraz ľahký do 42 dní - pretože vždy sa vychádza zo subjektívnych potiaží pacienta, ktoré sa však nedajú objektivizovať. Vzhľadom na vek poškodeného sa tento nemusel šetriť, najlepšou rehabilitáciou bola chôdza. I keď poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal, že i v čase keď sa konanie na súde viedlo - vykonával rehabilitácie - znalec k tejto okolnosti vypovedal, že predmetná rehabilitácia podľa jeho názoru nebola nutná a to vzhľadom na jeho vek a vzhľadom na charakter vykonávanej práce (je administratívny pracovník). Poškodený mohol pracovať o barlách. I keď vykonával rehabilitácie, tieto neboli nevyhnutné a teda dôvodné. Znalec sa vyjadril aj k správe zo dňa 18.decembra 2012, kde lekár poškodeného konštatoval, že potrebuje chodiť o dvoch

barlách, ktorú však považoval za absolútne neodôvodnenú. Dĺžku práceneschopnosti do 31.januára 2013 považoval znalec za neadekvátne dlhú a neprimeranú vzhľadom na charakter zranenia. Mal za to, že už dňa 5.januára 2013 keď viedol motorové vozidlo bol plne práceschopný. Vo vzťahu ku poškodenej E. T. znalec potvrdil všetky zranenia uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Poškodená nevyžadovala žiadnu

liečbu, bola iba sledovaná a obťažé odozneli do siedmich dní. Spôsobený úraz bol ľahkého charakteru a nezanechal trvalé následky.

Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru doprava cestná - O.. D. P.. Predmetný znalec bol osobne vypočutý i na hlavnom pojednávaní.

Na záveroch svojho vypracovaného znaleckého posudku v celom rozsahu trval i po tom, čo vo veci na hlavnom pojednávaní boli vypočutí ako obžalovaní tak i vyššie uvedení svedkovia.

Technika jazdy obžalovaného (vodič osobného motorového vozidla značky Fiat Punto) bola nesprávna. Nesprávnym prvkom v technike jazdy obžalovaného bolo nedostatočné sa venovanie riadeniu vozidla - t. j. obžalovaný vchádzal na cestu s prednosťou v jazde v čase, keď to celková dopravná situácia v uvedenom úseku (v mieste dopravnej nehody) neumožňovala.

Technika jazdy poškodeného (vodič motocykla značky Yamaha) tiež nebola z technického hľadiska správna. Nesprávnym prvkom v technike jazdy poškodeného bola počiatočná rýchlosť jazdy motocykla v uvedenom úseku (v rozsahu 61,5 - 68,00 km/hod.), ktorá bola vyššia ako je maximálne dovolená rýchlosť jazdy v uvedenom úseku (50 km/hod.). ďalším nesprávnym prvkom v technike jazdy poškodeného bola mierne neskoršia reakcia (o cca 0,10 s) poškodeného na vzniknutú situáciu (na pohyb vozidla Fiat Punto). Táto skutočnosť však na priebeh nehodového deja nemala z technického hľadiska žiadny vplyv.

Príčinou dopravnej nehody medzi osobným motorovým vozidlom značky Fiat Punto a motocyklom Yamaha bola v prvom rade nesprávna technika jazdy vozidla Fiat Punto. Obžalovaný pri vychádzaní z vozovky ulice Na vyhliadke nedal prednosť v jazde motocyklu, ktorý jazdil po vozovke O., ktorá bola dopravnou značkou označená ako cesta s prednosťou v jazde.

Obžalovaný mohol stretu s poškodeným zabrániť z technického hľadiska za predpokladu správnej techniky jazdy, t. j. za predpokladu dostatočného venovania sa riadeniu vozidla značky Fiat Punto.

Poškodený stretu s obžalovaným mohol zabrániť z technického hľadiska za predpokladov:

-za predpokladu počiatočnej rýchlosti jazdy motocykla v rozsahu (47,5 - 52,5 km/hod.), t. j. rýchlosti jazdy motocykla rovnej maximálnej dovolenej rýchlosti jazdy v uvedenom úseku a za predpokladu začiatku reakčného času poškodeného v okamihu, keď sa motocykel nachádzal vo vzdialenosti cca 37,0 m od VBM smerom do centra a následným brzdením motocyklu plným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky. Za týchto predpokladov by k stretu poškodeného s obžalovaným nedošlo - že poškodený by nespadol na vozovku - t. j. motocykel by pred miestom stretu s vozidlom Fiat Punto zastavil - možnosť zabránenia stretu vozidla Fiat Punto s motocyklom skoršou reakciou vodiča motocykla (poškodeného) pri počiatočnej rýchlosti jazdy motocykla 50 km/hod.

Zo záznamu dopravnej nehody zo dňa 20.decembra 2012 - ktorá bola vykonaná v čase o 13:15 hod. a zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody vykonanej v čase od 14:07 hod. do 15:14 hod. - bolo preukázané, že miestom dopravnej nehody bola križovatka ulíc Istrijská - Na vyhliadke (Bratislava - Devínska Nová Ves). Povrch vozovky bol suchý, neznečistený. Prednosť bola vyznačená dopravnými značkami. Rýchlosť bola neobmedzená dopravnou značkou. U obžalovaného bolo konštatovaná porušenia ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. Vo veci bola vykonaná i fotodokumentácia.

Zápis dychovej skúšky vo vzťahu ku obžalovanému bol negatívny (20.10.2012 14:00 hod.).

Zápis dychovej skúšky vo vzťahu k poškodenému bol negatívny (20.10.2012 13:51 hod.).

Z evidenčnej karty vodiča - vo vzťahu ku obžalovanému bolo preukázané, že tento nemal uloženú žiadnu blokovú pokutu, žiadny priestupok, nebolo evidované žiadne zadržanie vodičského preukazu. Vodičské oprávnenie obžalovaný nadobudol dňa 21.júna 1996.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa 158 Trestného zákona (ďalej Tr. zák.) na rozdiel od obžaloby prokurátora - ktorý predmetné konanie kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák.

Obžalovaný poškodenému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Dokazovaním na hlavnom pojednávaní - vzhľadom na podrobný výsluch znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia - prof. E. H. A., CSc. protiprávne konanie obžalovaného bolo prekvalifikované na prečin ublíženia za zdraví podľa § 158 Tr.zák.

Z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní, ktorá je vyššie podrobne rozvedené - mal súd za to, že predmetné obmedzenie v bežnom obvyklom spôsobe života maximálne šesť týždňov. V danom prípade išlo o úrazy vo vzťahu k poškodenému E. C. ako ľahký úraz do 42 dní - a tejto korešpondovala i dĺžka práceneschopnosti. Z dôvodu, že poškodený bol celkovo maximálne 6 týždňov obmedzovaný v bežnom obvyklom spôsobe života a že práceneschopnosť sa odvíja vždy od charakteru vykonávanej práce, ktorá bola v uvedenom prípade neprimerane dlhá ako i vzhľadom na to, že poškodený dňa 5.januára 2013 viedol motorové vozidlo (o čom svedčil i listinný dôkaz - evidenčná karta vodiča poškodeného), súd posúdil konanie obžalovaného podľa § 158 Trestného zákona, a teda trvanie doby liečenia spojenú s trvaním práceneschopnosti súd vyhodnotil v trvaní šesť týždňov - t.j. 42 dní.

Z vykonaného dokazovania súd mal za to, že technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Fiat, ktorý nedal prednosť v jazde vodičovi motocykla, ktorý jazdil po vozovke s prednosťou v jazde. Obžalovaný viedol ako vodič osobné motorové vozidlo po vedľajšej ceste ulice Na vyhládke a pri vjazde do križovatky s Istrijskom ulicou, ktorá je hlavnou cestou, dostatočne nevenoval pozornosť sledovaniu situácie na hlavnej ceste v dôsledku čoho prehliadol z pravej strany prichádzajúci motocykel, ktorému nedal prednosť v jazde a následkom toho došlo ku kolízii medzi motorovým vozidlom obžalovaného a motocyklom poškodeného. Z vykonanej fotodokumentácie je preukázané, že pred križovatkou Na vyhládke - Istrijská ulica sa nachádzala dopravná značka upozorňujúca na „daj prednosť v jazde“ účastníkom cestnej premávky, ktorí sa nachádzajú na hlavnej ceste.

Súd na druhej strane však poznamenáva, že ani technika jazdy vodiča motocykla - poškodeného nebola z technického hľadiska správna. Motocykel sa pred stretom s vozidlom pohyboval rýchlosťou v rozsahu 61,5 až 68 km/h čo bola vyššia rýchlosť ako je na danom úseku povolená maximálna povolená rýchlosť - 50 km/h.

Z vykonaného znaleckého posudku vyplýva, že vodič motocykla mohol nehode zabrániť v prípade, že by sa pohyboval rýchlosťou rovnou maximálnej povolenej rýchlosti v danom úseku t.j. 50 km/h a súčasne za predpokladu, že by počas brzdenia nespadol na vozovku, ale brzdil by maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením až do zastavenia. V takom prípade by vodič motocykla zastavil pred vozidlom obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené je potrebné poznamenať, že podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z. je povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby ten, kto má v jazde prednosť, nemusel náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy.

Obžalovaný mohol nehode zabrániť za predpokladu správnej techniky jazdy čo v konkrétnom prípade znamenalo, že by sa po zastavení nepohol až do času keď by motocykel prešiel popred vozidlo obžalovaného. Z výpovedí samotného obžalovaného a svedkov D. Ď. I. E. T. vyplýva, že obžalovaný v mieste križovatky zastal a dával prednosť vozidlám idúcim po hlavnej ceste.

K sťažným výhľadovým pomeroch obžalovaného súd poznamenáva, že obžalovaný si mal počínať ta, aby neohrozil účastníka cestnej premávky nachádzajúceho sa na hlavnej ceste a dal mu prednosť v jazde. Vodič motorového vozidla sa mal správať so zvýšenejšom pozornosťou, mal sa posúvať po vozovke krokom a podobne.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou "Daj prednosť v jazde" alebo "Stoj, daj prednosť v jazde", je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovátku v organizovanom útvere.

Objektom žalovaného trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Protiprávnym konaním obžalovaný z nedbanlivosti poškodenému ublížil na zdraví a to spôsobom, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu práve zákonom o cestnej premávke.

Potrebné v tejto súvislosti je zdôrazniť, že obžalovaný nemal v úmysle poškodenému spôsobiť akúkoľvek ujmu na zdraví, ale napriek tomu, hoci z nedbanlivosti spôsobil - že mu ublížil na zdraví. V danom prípade išlo preto o nedbanlivostné konanie zo strany obžalovaného. Obžalovaný v čase

dokonania trestného činu nebol pod vplyvom návykových látok. Zápis o dychovej skúške bol tiež negatívny.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Konaním obžalovaného bol narušený ako súd vyššie už zdôraznil vysoko chránený záujem a to ochrana ľudského života. Poškodený ako bolo vyššie súdom skonštatované utrpel zranenia. Zranenia poškodeného boli v príčinnej súvislosti, ktoré utrpel pri dopravnej nehode dňa 20. októbra 2012 v čase o 13:15 hod.

Obžalovaný do spáchania žalovaného skutku viedol riadny život. Z výpisu registra trestov bolo preukázané, že do spáchania skutku, ale i po jeho dokonaní nebol ani raz postavený pred súd a právoplatne odsúdený. Nebol riešený ani v priestupkovom konaní (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Obžalovaný je riadne zamestnaný v Policajnom zbore Slovenskej republiky vo funkcii starší referent služobne zaradený na prvé oddelenie všeobecnej kriminality Odboru kriminálnej polície - Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V so sídlom Bratislava V.

Zo služobného hodnotenia vo vzťahu k obžalovanému bolo preukázané, že tento v služobnom pomere v štátnej službe bol zaradený od 1. apríla 2005 a vo vyššie uvedenej funkcii od 1. augusta 2011. Svoje služobné povinnosti si plní zodpovedne, aktívne so snahou zdokonaľiť sa v novej problematike. Zo strany obžalovaného nedošlo k porušovaniu základných povinností policajta. Štátnu službu vykonáva zodpovedne,

úlohy, ktoré mu vyplývajú zo služobného zaradenia plní k spokojnosti svojich nadriadených. Ide o dobré a ochotného policajta.

Spáchanie predmetného skutku ľutoval a za svoj podiel viny sa ospravedlnil. Príťažujúce okolnosti v súlade s ustanovením § 37 Tr. zák. vo vzťahu k obžalovanému zistené neboli.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatel'a a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Súd mal preto za to, že samotné prejednanie veci pred súdom, vyslovenie viny obžalovanému, zabezpečí podľa názoru súdu úplnú nápravu obžalovaného, takže akékoľvek ďalšie výchovné pôsobenie na obžalovaného podľa názoru súdu už po vyhlásení rozsudku nebolo potrebné. Práve vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti jednotlivo a v súhrne zohrali pri úvahe súdu, pri výmere trestu rozhodujúcu úlohu, preto aby súd obžalovanému uložil len trest peňažný. Tento druh trestu splní i samotnú nielen individuálnu, ale i generálnu prevenciu. Základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine do jedného roka - vzhľadom však na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. - bola trestná sadzba znížená z dôvodu poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j/Tr. zák.) - ukladanie trestu do osem mesiacov.

Súd v danom prípade aplikoval ustanovenie § 56 ods. 2 Tr. zák. - uložil obžalovanému peňažný trest - a to z dôvodu, že v danom prípade išlo o prečin, povahu spáchaného prečinu a možnosti nápravy obžalovaného - nebolo potrebné ukladanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. Obžalovaný vypovedal, že jeho čistý mesačný príjem je okolo 850,-- Euro. Obžalovanému bol preto uložený peňažný trest vo výške 500,-- Euro s uložením ustanovenia podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. - náhradný trest odňatia slobody v trvaní desať dní v prípade, že by obžalovaný úmyselne zmaril výkon uloženého peňažného trestu.

Z vykonaného dokazovania a postoja obžalovaného k spáchanému skutku možno usudzovať, že spáchanie skutku bolo len mimoriadnym vybočením z medzí jeho riadneho života. Obžalovaný síce porušil dopravné predpisy, avšak dôležité z hľadiska ukladania druhu trestu a jeho výmery bolo aj to, že v čase dopravnej nehody nebol pod vplyvom

alkoholu, či inej návykovej látky, jeho jazda sa nevyznačovala agresivitou a sám poškodený tiež porušil dopravné predpisy.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá by podľa názoru súdu by pre obžalovaného bol likvidačný. Obžalovaný vypovedal, že z titulu jeho funkcie a teda i zamestnania vodičský preukaz je nevyhnutný i k výkonu jeho pracovného pomeru. Pri predmetnej dopravnej nehode mu vodičský preukaz zadržaný nebol. Z evidenčnej karty vodiča zo dňa 22. apríla 2014 bolo preukázané, že tento má udelené vodičské oprávnenia (21.06.1996 - skupina B old, skupina C old, skupina T old, 29.10.2002 - skupina A old, A/50 old). V evidenčnej karte vodiča obžalovaného nebola evidovaná žiadna bloková pokuta, nebol evidovaný žiadny priestupok, nemal evidované žiadne zadržanie vodičského preukazu). V jeho prípade išlo skutočne o jednorázový exes - jednorázové chybné zlyhanie.

Naviac od predmetnej dopravnej nehody od ktorej uplynulo viac ako osemnásť mesiacov - zodpovedne si plní povinnosti účastníka cestnej premávky, žiadnu dopravnú nehodu už nespôsobil a nedopustil sa žiadneho priestupku na úseku cestnej premávky.

Súd preto po zrelej úvahe dospel k záveru, že ukladanie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel by v tomto prípade výrazne postihlo obžalovaného (i z titulu jeho zamestnania)

I keď si súd uvedomuje, že spoločnosť negatívne a pomerne citlivo vníma dopravné nehody spôsobené vodičmi, avšak to neznamená, že súdy môžu rezignovať na zákonné kritéria stanovené pre určenie druhu a výmery trestu a iba formálne ukladať pri takýchto trestných činoch automaticky ukladať trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Takýto formalistický postup by bol neprijateľný, i z hľadiska zásad individualizácie a spravodlivosti trestu.

Súd poukazuje i na samotné správanie sa obžalovaného v čase skutku. Podľa výpovedí obžalovaného aj svedkov na mieste križovatky obžalovaný zastavil a dával prednosť vozidlám nachádzajúcim sa na hlavnej ceste. Na hlavnú cestu sa pomaly vysúval z dôvodu sťažených výhľadových pomerov. Zo znaleckého posudku vyplýva, že aj jazda vodiča motocykla nebola z technického hľadiska správna, pretože sa pohyboval

rýchlosťou vyššou ako je maximálne dovolená rýchlosť na danom úseku. Z uvedených dôvodov preto súd nepovažoval uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na potrestanie obžalovaného za potrebné. V jeho prípade nešlo o jazdu motorovým vozidlom bezohľadnú, agresívnu a svojvoľnú. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, ktoré bolo v predmetnej veci vykonané nemožno u obžalovaného konštatovať v jeho vedení motorového vozidla, že by bola nekoncentrovanosť a jeho neschopnosť zvýšiť opatrnosť. V osobe obžalovaného nejde o náchylnosť k porušovaniu predpisov o pravidlách v cestnej premávke. Obžalovaný ako vodič (vychádzajúc z evidenčnej karty vodiča) nie je nedisciplinovaný vodič, bezohľadný voči ostatným účastníkom v cestnej premávke (R 19/1973). Tomuto jeho záveru napovedá skutočnosť, že obžalovaný do dokonania predmetnej nehody bola vodičom motorového vozidla celkovo 16 rokov. Po predmetnej dopravnej nehode sa do rozporu so zákonom o cestnej premávke tiež nedostal.

Súd mal za to, že okolnosti vzniku dopravnej nehody opätovne súdu neumožňujú viesť úvahy o jej nezodpovednom riskantnom alebo nebezpečnom spôsobe správania sa v cestnej premávke. Po dopravnej nehode zaujal obžalovaný ku svojmu konaniu kritický postoj. Opätovne súd zdôrazňuje, že v posudzovanom prípade ide o nedbanlivostný trestný čin. Od uplynutia skutku uplynula doba viac ako osemnásť mesiacov - počas ktorých bol obžalovaný vystavený neistote v súvislosti s očakávanou sankciou, čo bolo samo osebe tiež spojené s určitými obmedzeniami. Avšak v tomto období, rovnako ako aj v období, ktoré spáchaniu skutku predchádzalo, spôsobom svojho života preukázal, že nie je na mieste pôsobiť u neho i predmetným trestom zákazu činnosti.

Pokiaľ ide o platnú ustálenú judikatúru - súd poukazuje napríklad i na rozhodnutie R I./1966 - ktorá síce konštatuje, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu a preto

jeho uloženie je plne odôvodnené vtedy, keď páchatel' trestným činom v doprave vyvolá pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti k vedeniu motorových vozidiel. Závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti je najmä vedenie motorových vozidiel po požití alkoholu (či iných návykových látkach), pričom spoločenský záujem na ochrane ohrozených hodnôt vyžaduje, aby uloženie trestu zákazu činnosti bolo pravidlom aj vtedy, ak nevznikne škodlivý následok, t. j. aj v prípadoch trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Neuloženie tohto druhu trestu páchatel'om uvedeného trestného činu by malo byť len

výnimkou, odôvodnenou mimoriadnymi okolnosťami prípadu a doterajším spôsobom životom páchatel'a. Tu súd teda konštatuje, že už predmetný judikát - tak ako ani Trestný zákon - explicitne neukladá súdom obligatórne ukladať predmetný trest zákazu činnosti - navyiac ani vtedy keď by bol trestný čin dokonaný pod vplyvom alkoholu (resp. inej návykovej látky). V tomto konkrétne danom prípade - ako už bolo konštatované výsledok dychovej skúšky u obžalovaného bol negatívny a okolnosti vyššie rozvedené vo vzťahu k obžalovanému súd považoval za okolnosti prípadu, ktoré vo vzťahu k obžalovanému neboli vyhodnotené ako negatívne ako i jej doterajší kladný spôsob života.

V tejto súvislosti súd poukazuje i na konštatovanie v obdobných prípadoch odvolacích súdov (napr. i Krajského súdu Bratislava - sp. zn. 1 To/141/2013, 2 To/12/2014, 4 Tos/74/2013, 1 To/102/2013 - kedy bolo rozhodnuté zmierom, podmieneným zastavením trestného stíhania ako i rozsudkom - teda bez ukladania predmetného druhu trestu, ale i iných odvolacích krajských súdov v rámci Slovenskej republiky).

I keď z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynuli štyri záznamy - (10.apríl 2011 - státie na priechode pre chodcov - napomenutie, 29.august 2011 - státie na priechode pre chodcov napomenutie, 27.november 2011 - státie na priechode zeleni - napomenutie, 14.február 2012- státie na chodníku - napomenutie - všetky predmetné spôsoby vybavenia boli prejednané Mestskou políciou hl. m. SR Bratislava) - v daných prípadoch nešlo o závažný priestupok v doprave. Obžalovaný ako bolo vyššie konštatované má vodičské oprávnenie viac ako 16 rokov (ku dňu spáchania skutku) a celkove teda 18 rokov - vzhľadom preto na počet priestupkov v počte štyri súd nevyhodnotil v jeho neprospech.

Každý jednotlivý prípad na úseku cestnej premávky je potrebné vzhľadom i na osobu páchatel'a hodnotiť veľmi citlivo a individuálne vzhľadom na špecifickosť prípadu. V neposlednom rade je potrebné poukázať, že ani samotný zákonodarca v zákone č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov výslovne, obligatórne a teda priamo nestanovil ako druh trestu zákazu činnosti - na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy platnej do 31.decembra 2005. Tento postup ponecháva na úvahu súdu s prihliadnutím na osobu obžalovaného a konkrétne okolnosti prípadu.

V rámci náhrady škody si poškodený E. C. uplatnil škodu vo výške 18 676,77 Euro a to - na motorke vznikla škoda cca 4 000 Euro, s tým, že Komunálna poisťovňa mu uhradila 1 666,26 Euro, čím mu vznikol nedoplatok 2 333,74 Euro, na oblečení mu vznikla škoda vo výške 1 675 Euro, s tým, že Komunálna poisťovňa mu uhradila 673,65 Euro, čím mu vznikol nedoplatok 1 001,35 Euro, ušlý zisk vo fixnej zložke jeho platu

vo výške 7 241,68 Euro, s tým, že Sociálna poisťovňa mu uhradila 1 900,-- Euro, čím mu vznikol nedoplatok 5 341,68 Euro. Vzhľadom na to, že je obchodník a boli tri najsilnejšie mesiace v roku, kedy sa uzatvára najviac obchodov mohol podľa vyjadrenia zarobiť cca 6 000,-- Euro. V zime absolvuje štandardne na štyri-päť lyžovačiek, na ktorých sa ale nemohol zúčastniť, za čo žiadal odškodné vo výške 4 000,-- Euro a zároveň žiadal náhradu škody podľa zák. č. 437/2004 Z.z. a bodového hodnotenia v zmysle znaleckého posudku. Doklady k takto vyčíslenému nároku na náhradu škody založil do spisu. Spinomocnenc Sociálnej poisťovne - si uplatnil škodu vo vzťahu k obžalovanému vo výške 1 898,20 Euro.

Súd v danom prípade vo vzťahu k obom poškodeným aplikoval ustanovenie § 288 ods. 1 Tr.por. - t. j. odkázal ich s ich nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, nakoľko by bolo treba o rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania a predĺžila by ho. V tomto smere je potrebné uviesť, že účelom trestného konania je predovšetkým rozhodnúť o vine a treste páchatel'a. Pri rozhodovaní o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodeným škodu spôsobenú trestným činom je súd povinný aplikovať i príslušné hmotnoprávne

predpisy - v danom prípade občianskeho práva. Pri preskúmaní predmetných nárokov bude potrebné zohľadniť i skutočnosť, že i poškodený sa spolupodieľal na dopravnej nehode. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka - ak bola škoda spôsobená tiež i zavinením poškodeného - nesie škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, nesie ju sám. Až občianske súdne konanie ďalším konaním v predmetnej veci ohľadom pomeru - aký bude povinný obžalovaný nahradiť môže vyriešiť predmetnú otázku. Preto výsledky dokazovania v otázke náhrady škody v tomto štádiu trestného konania neposkytli dostatočný podklad na to, aby poškodeným v tomto trestnom konaní bol ich nárok prisúdený v takej výške, ako si ho uplatnili a preto bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 288 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu v siedmich vyhotoveniach.